

Angielski z ING

Grupa średnie po zajęciach

Fundacja ING Dzieciom wspólnie z Bankiem rozpoczęła w lutym program „Angielski z ING”. Głównym celem programu jest pokonanie bariery edukacyjnej i uświadomienie młodym odbiorcom jak ważna jest znajomość języka obcego. Program ma charakter pilotażowy, jeśli formuła pracy z dziećmi i młodzieżą sprawdzi się, będzie on kontynuowany.

Ze Stanisławem Bogdańskim, wychowawcą z GNIAZDA rozmawia Katarzyna Maślanka, Fundacja ING Dzieciom.

Jakie kryteria musi spełnić Państwa wychowanek aby mógł uczestniczyć w lekcjach angielskiego?

Stanisław Bogdański: Przygotowaliśmy pewien zakres materiału, obejmujący podstawy języka angielskiego. Każdy, kto chciał uczestniczyć w zajęciach musiał opanować i zaliczyć ten materiał. Udział w zajęciach jest całkowicie dobrowolny. W ten sposób uczymy naszych podopiecznych odpowiedzialności, podejmowania decyzji oraz tego, że nic w życiu nie przychodzi z łatwością. Na wszystko trzeba zapracować. Kolejnym warunkiem było regularne uczestniczenie w lekcjach języka angielskiego. Ustalone zostały również jasne zasady zachowania się podczas zajęć.

Program jest w trakcie realizacji. Czy można pokusić się o próbę jego oceny?

Istotnie, rozpoczęliśmy tydzień po feriach i mogę powiedzieć, że dzieciom się podoba.

...od tego się zaczęło

(...) Odwiedził nas wiceprezes ING Banku Śląskiego - pan Don Koch. (...) Panu Donowi przypadła do gustu idea punktów, które dzieci mogą zbierać za wypełnianie swoich zadań takich jak robienie dyżurów, dbanie o higienę osobistą, czy odrabianie zadań domowych.

Czasami nawet dopytują się o tematy, które będą poruszane na kolejnych zajęciach. Nie można mówić jeszcze o jakichś dużych efektach, ponieważ program trwa zbyt krótko, ale widać, że nauka angielskiego sprawia im przyjemność. Są bardzo zaangażowani. Przykładem jest to, jak starają się prowadzić swoje zeszyty - niekiedy lepiej niż zeszyty, które mają w szkole.

Program „Angielski z ING” prowadzony jest w trzech grupach wiekowych. Która z grup sprawiła dotąd największą niespodziankę?

Myślę, że grupa najstarsza, jest ona bardzo szczególna... Idąc za ich tokiem myślenia, miałem wątpliwości, czy ta starsza grupa się utworzy. Jednak okazuje się, że uczestniczą w zajęciach i są zadowoleni. Myślę, że przyciąga ich właśnie to, że na angielskim nie jest jak w szkole. Nie dostają ocen i jeśli chodzą, to dlatego, że czerpią z tego przyjemność, widzą w tym sens. Te zajęcia to dla nich szansa na lepszą przyszłość. Jako wychowawca miałem okazję pomagać tej grupie, odrabiać zadania i muszę przyznać, że mieli ogromne problemy językowe. Gubili się w czasach, formach gra-

matycznych. Dla nich była to czarna magia. Myślę, że teraz będzie im łatwiej.

za zbierane punkty dzieci mogą raz w miesiącu kupić w specjalnym „sklepiku” potrzebne przybory szkolne, środki czystości, zabawki oraz słodczyce. Dlatego też pan Don przekazał nam różne gadzety, które mogliśmy przeznaczyć właśnie na „sklepiku”.

GNIAZDO – Fundacja dla Ludzi Potrzebujących Pomocy powstała w 1992 roku w Katowicach i od początku pomaga rodzinom i dzieciom z marginalizowanych środowisk, zagrożonym patologią społeczną. Działania prowadzone w ramach Fundacji to między innymi wyrównywanie szans startu w dorosłe życie, tak by podopieczni mogli być w nim samodzielnymi społecznie i ekonomicznie, aby brali odpowiedzialność za swoje życie, a co za tym idzie, by porzucili złe wzorce, z którymi zetknęli się w środowisku, w którym dorastali. Praca z dziećmi i młodzieżą odbywa się w prowadzonych przez Fundację placówkach: Świetlicy Socjoterapeutycznej, Młodzieżowym Klubie Wspierania Rozwoju Osobistego oraz Zespole Interwencji Rodzinnej.

Don Koch odwiedził Fundację. Co wniosła wizyta Wiceprezesa?

Powiem szczerze, że ta wizyta wywarła bardzo duże wrażenie i na nas i na dzieciach. W ogóle dzieci dopytują się o pana Kocha, kiedy znowu nas odwiedzi. Myślę, że pan Don stworzył bazę do tego, żeby te dzieci chciały się uczyć angielskiego. Byłem tłumaczem, a dzieci non - stop mnie szturchały- panie Staszku, a co pan Don powiedział, a niech pan zapyta pana Dona. Myślę, że to jest dla nich pierwszy w życiu kontakt z osobą obcojęzyczną, dlatego wydaje mi się, że namacalnie doświadczyli tej bariery językowej.

(...) Pan Don urzekł zarówno nas, jak i dzieci swoją życzliwością i miłym nastawieniem. Dzieci już na drugi dzień pytały wychowawców: „Kiedy przyjedzie pan Don?”

Pełna relacja ze spotkania dostępna jest na stronach www.fundacja-gniazdo.org